

مقررات موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف موضوع ماده 168 قانون مالیاتهای مستقیم - منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتهای

موضوع

شماره: 2460/4/30

تاریخ: 1380/03/20

شماره و تاریخ رأی موردواخواهی: 1379/08/24 - 7720

مربوط به مالیات اشخاص حقوقی

سال عملکرد یا تعلق مالیات: منتهی به 1376/07/08

شماره حوزه مالیاتی 1421-37

شماره سرممیزی مالیاتی 142-37

اداره: کل مالیات بر شرکتهای

تاریخ ابلاغ رأی: 1379/10/18

شماره و تاریخ ثبت شکایت 9558-4/30-1379/11/10

خلاصه واخواهی:

1- ممیز مالیاتی کل هزینه های انجام شده برای اجرای قرارداد را درآمد فرض و با اعمال ضریب 20% ردیف 36 صفحه 73 جدول ضرائب مالیاتی درآمد مشمول مالیات را محاسبه نمود و کارشناسان مجری قرار صادره از طرف هیأت حل اختلاف مالیاتی بدوی در جهت رسیدگی به اعتراض شرکت ضریب مذکور را مناسب فعالیت شرکت ندانسته و اعمال ضریب 12% ردیف 17 صفحه 70 جدول ضرایب مالیاتی را توصیه نموده اند و هیأت های حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر بدون توجه به اعتراض شرکت به گزارش کارشناسان و استدلال آنها بر مبنای نظر کارشناسان مجری قرار مبادرت به صدور رأی نموده اند.

همان طوری که در لوائح تسلیمی به هیأت های حل اختلاف مالیاتی منجمله هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر اعلام گردیده طبق بند 5 قرارداد منعقد شده بین این شرکت و شرکت آلمان درآمد این شرکت از اجرای کارمورد قرارداد عبارت است از 12% کل مخارج انجام شده کار مورد قرارداد (اصل و ترجمه رسمی قرارداد مزبور به پیوست تقدیم می شود) و با توجه به اینکه انجام کار توسط این شرکت به صورت امانی و مدیریت پروژه بوده باید ضریب 30% موضوع بند الف ردیف 18 صفحه 70 جدول ضرائب مالیاتی به حق الزحمه دریافتی شرکت اعمال گردد نه اینکه نسبت به کل هزینه های انجام شده ضریب 20% اعمال شود. با اینکه این شرکت در لوائح تسلیمی دلایل اعتراض خود را نسبت به عمل ممیز و اظهارنظر غیرموجه کارشناسان مجری قرار بیان نموده متأسفانه هیأت های یاد شده بدون رسیدگی و اظهارنظر موجه و مدلل صرفاً بر اساس گزارش کارشناسان مجری قرار مبادرت به صدور رأی نموده اند.

2- به موجب بند 4 ماده 10 قانون قرارداد منع اخذ مالیات مضاعف بین دولتین آلمان و ایران کلیه درآمدهای اتباع آلمانی اعم از سود سهام و غیره از لحاظ مالیاتی تابع قانون مذکور بوده و مالیات متعلق نباید بیشتر از 15% درآمد باشد نه اینکه اگر سودی تقسیم شد نرخ آن 15% و اگر تقسیم نشد یا ممیز رقمی را اضافه نمود به نرخ حداکثر 54% مالیات محاسبه شود. زیرا این مسئله صد درصد مخالف با روح قانون می باشد با توجه به مراتب فوق درخواست نقض رأی هیأت تجدید نظر و رسیدگی مجدد در هیأت حل اختلاف مالیاتی همعرض را دارد. رأی:

شعبه دوم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه مودی و مطالعه و بررسی پرونده مالیاتی مربوطه به شرح آتی انشاء رأی می نماید:

نظر به اینکه اعتراض مودی به گزارش کارشناسان مجری قرار مبنی بر اینکه طبق قرارداد موجود و ارائه شده به هیأت حل اختلاف مالیاتی درآمدش منحصر به حق الزحمه ای معادل 12% هزینه اجرای پروژه بوده که باید ضریب 30% موضوع بند الف ردیف 18 صفحه 70 جدول ضرائب مالیاتی سال 76 به آن اعمال گردد مورد رسیدگی و اظهارنظر موجه و مدلل هیأت های حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر قرار نگرفته علیهذا از این حیث شکایت وارد است و این شعبه رأی مورد واخواهی را به لحاظ ایراد یاد شده نقض و پرونده امر را جهت رسیدگی مجدد به هیأت حل اختلاف مالیاتی دیگری احاله می نماید،

ضمناً با توجه به اینکه طبق بند 4 ماده 10 قانون قرارداد بین ایران و آلمان به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف مصوب 4/3/48، صرفاً آن قسمت از سود سهام شرکت مقیم ایران که به سهامدار آلمانی پرداخت می شود به نرخ مقرر در بند 2 ماده مذکور مشمول مالیات می باشد و حکم مذکور شامل بقیه درآمد مشمول مالیات تشخیص نخواهد بود و هیأت حل

اختلاف مالیاتی بدوی نیز با توجه به مراتب یاد شده با اظهارنظر لازم اعتراض مودی را در این مورد وارد ندانسته و هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر هم با توجه به اظهارنظر مذکور ضمن تایید رأی هیأت حل اختلاف مالیاتی بدوی مبادرت به صدور رأی نموده است علیهذا از این حیث ایرادی به رأی مورد واخواهی وارد نبوده و شکایت مودی در این مورد مردود اعلام می گردد.

علی اکبرنوربخش

صدیقه کاتوزیان

روح اله باباسنگانی

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب